

Terceira wandelingen

Correspondent te Las Palmas

In de marina van Praia da Vitória op Terceira is wachten op een goed weerwindow geen straf volgens de bemanning van de Zeezwaluw. De marina is klein, gezellig en veel collega zeilers wachten om net als de Zeezwaluw naar het vasteland van Portugal te zeilen.

Niet lang nadat de Zeezwaluw in Praia aankwam, komt ook de Alcatraz met Karine en Tom aan. Ze meren aan de buitenkant van onze steiger af, diepte en lengte is geen probleem daar. Even weer gezellig bijkletsen en tegelijkertijd worden plannen gesmeed om gezamenlijk te wandelen. Een leuke tijdspassage en eilandverkenning om de wachttijd tot een goed weerwindow te overbruggen.

Op een warme zonnige dag gaan de beide bemanningen per bus naar de noordzijde van het eiland om bij Baios de Agualva een mooie wandeling te maken. De route loopt vanaf de doorgaande autoweg richting kust. Het eerste gedeelte gaat redelijk steil langs een stevig zandpad naar beneden, onder het gezang van vele vogels. Als de bewegwijzering een afslag naar links aangeeft, verdwijnt het zandpad in dichte begroeiing. De zonnestralen vinden als gouden vingers nog heel af en toe hun weg tussen de groene bomen en struiken. Het smalle pad verandert al snel in een geul met grote stenen tussen boomwortels en gaat over in een droge rivierbedding, een heuse "gorge".

Gelukkig heeft het de laatste dagen niet geregend zodat het gezelschap niet uitglijdt en droge voeten houdt. Voor de bemanningen, gewend aan "leven op een schommelend bootje" is "klauteren en klimmen in de rimboe" een heel ander verhaal. Af en toe van het uitzicht genieten om op adem te komen kan hier niet, dus wordt het uitrusten op een stenen rand

onder de mooie bomen. De meegebrachte koffie en boterhammen smaken hier voortreffelijk! Binnen handbereik kijken kleine rode bosaardbeien hen zo doordringend aan dat er wat geplukt moet worden. Helaas zijn ze niet de enige smulpapen als ze zien wat er aan veel-voeters uit de aardbeien komt rennen. Dit keer geen verleidelijk dessert.

Gelukkig is het tweede gedeelte van deze tocht iets eenvoudiger van aard. Gestaa klimmend via een rots paadje die al snel overgaat in een asfaltweg, wordt de bewoonde wereld weer bereikt. Helaas is op het einde van het pad geen bushalte. Eerst nog even een kleine 2 kilometer langs de doorgaande weg richting dorp lopen voor het moede viertal in een klein café eindelijk kan uitrusten en de dorstige kelen smeren. Na een uurtje luieren, komt de bus naar Praia aan en neemt de tevreden Zeezwaluwtsjes en de Alcatrazjes mee terug naar de marina.